

МИХАЛЬ.

ДЪЯШЕ ПЪРВО.

ЯВЛЕНИЕ ПЪРВО.

(Въ Михалува домъ)

МИХАЛЬ, ВИЧЮ И ПЕТКО ХОРОТУВАТЬ.

(Михаль ся огледва въ едно огледало и хоротува самъ.)

Михаль. Кого да вѣрва челѣкъ! очи тѣ си, или уши тѣ си! Ако гледамъ огледало то, не ма показва толко хубавъ. Пжкъ, ако чюшь Вичя, дума ми чи съмъ исписанъ! ма кое да вѣрва челѣкъ; това огледало по добрѣ ли ще разбира отъ Вичя? и ако не бѣхъ пжкъ хубавъ, можяше ли да ма залуби Радка? не! това не може да бѣди. Огледало то иска хчюпванѣ. (хчюпва огледало то и стои на-мусень.)

Вичю. Добръ ви день Господарю.

М. — Добрѣ дошелъ, седни.

В. — Да ви кажѣмъ лиедно нѣщо? развали ми ся сърдце то, като вы видехъ разгнѣвень: Но желаяхъ сякоги да вы гледамъ разгнѣвень.

М. — Чи защо?